

Judecată pe baza faptelor doveditoare

11 noiembrie 2005

Gili Cârstea

Mulți s-au întrebat, de-a lungul timpului, dacă nu era mai sănătos ca Dumnezeu să folosească violența și constrângerea spre a anihila în fașă rebeliunea lui Satana. Dacă El va folosi în final violența spre a stârpi rebeliunea și a curăți pământul de păcătoși incurabili, de ce nu a făcut-o de la început? S-ar fi evitat pierderea a miliarde de oameni, ca și suferința altor milioane de sfinți, lăsați pradă cruzimii și urii semenilor lor nepocăiți. Ca să nu mai pomenim de suferința îndurată de Dumnezeu în tot acest proces.

Unii se întreabă și astăzi despre motivele care l-au făcut pe Dumnezeu să accepte propunerile și experimentele diavolului, deși El știa de la bun început că o să vină ziua când tot universul va recunoaște valabilitatea regulilor Sale de guvernare. Este regretabil că unii din biserică sugerează că Dumnezeu ar proceda astfel pentru a-și demonstra cazul, spre a Se justifica în fața acuzațiilor care l-au adus în marea controversă.

Cei afectați de minciunile îngerului acoperitor sunt locuitorii universului, care erau în primejdia de a se deconecta de la izvorul vieții în urma campaniei mincinoase a îngerilor răzvrățiți împotriva legii. Ei aveau nevoie să înțeleagă, prin exemple ce pot fi analizate, efectele deconectării de la izvorul vieții și cui revine responsabilitatea pentru daunele suferite în acest proces. Apoi situația s-a complicat prin căderea familiei omenești în păcat.

Dumnezeu ar fi putut foarte bine să permită distrugerea instantanee a celor care au luat liber decizia de a se despărți de sursa vieții. Ar fi fost perfect legal, căci ființele create sunt libere să trăiască sau să nu trăiască într-o împărăție, dacă acest lucru le displace. Nimeni nu este forțat să iubească neprihănirea sau viața. Dumnezeu face cadou viață și neprihănire într-un mediu ferit de pericole, dar acest cadou nu este o condamnare pe viață, nu este o capcană din care nu se poate ieși. Împărăția lui Dumnezeu nu este un gulag impenetrabil, o pușcărie de maximă siguranță în care sunt închise ființe condamnate la viață veșnică împotriva voinței lor. Pentru cei nemulțumiți de oferta Creatorului există o cale de scăpare: Deconectarea liberă de la izvorul vieții.

Ticăloșia diavolului a constat în pervertirea sensului acestei trape de ieșire din viață. El insinua că deconectarea de la izvorul vieții ar duce într-un univers paralel, locul privilegiat al Creatorului, avantaj păstrat prin abuz doar pentru Cei Trei, deși de drept ar trebui să aparțină tuturor. Satana a împrăștiat peste tot minciuna că Dumnezeu va reacționa violent împotriva lui pentru încercarea de a se folosi de acest drept. Universul era astfel pregătit să vadă moartea celor care aleg despărțirea de izvorul vieții ca pe o pedeapsă din partea lui Dumnezeu pentru nesupunere. Numai că universul, în loc să vadă moartea celor răzvrățiți, a văzut moartea Mielului lui Dumnezeu și a amuțit. Acum aveau nevoie să înțeleagă, pe baza faptelor doveditoare, mecanismul nimicirii în cele mai fine detalii. Așa a început marea controversă.

„Prin faptele descoperite în desfășurarea mării controversate, Dumnezeu va demonstra principiile regulilor Sale de guvernare, care au fost falsificate de Satana și de toți cei care au fost amăgiți de el. Dreptatea Sa va fi recunoscută în final de întreaga lume, deși ea va fi făcută prea târziu ca să mai poată salva pe cei răzvrățiți. Dumnezeu atrage simpatia și aprobarea întregului univers, pe măsură ce planul Său înaintează pas cu pas spre împlinirea lui totală. El le va avea și în eradicarea finală a rebeliunii. Se va descoperi că toți cei care au lepădat preceptele divine s-au așezat singuri de partea lui Satana și împotriva lui Hristos. Când va fi judecat prințul acestei lumi, și când toți cei care s-au unit cu el îi vor împărtăși soarta, întregul univers, ca martor al sentinței, va declara: ‚Drepte și adevărate sunt căile tale, Împărate al sfinților’ – Apoc 15:3 KJV” (PP 79).

Ce va trebui descoperit în finalul mării controversate? Exact ceea ce nu se înțelege încă în biserica aceasta, cea mai binecuvântată cu lumină cerească, și anume faptul că „toți cei care au lepădat preceptele divine s-au așezat singuri de partea lui Satana și împotriva lui Hristos.”

Se va mai descoperi că „boala, suferința și moartea sunt lucrarea unei puteri străine. Satana este nimicitorul; Dumnezeu este restauratorul” (MH 113). Se va descoperi că în planul Său de guvernare „nu se folosește forța brutală spre a forța conștiința” (COL 77), și că „rebeliunea nu trebuia biruită prin forță” (DA 759). Se va descoperi că despărțirea de natura divină produce moartea, iar aceasta este o decizie pusă în fața fiecărui suflet care nu dorește să beneficieze de darul vieții oferit de Creator.

De ce oare aceste lucruri nu sunt descoperite acum, spre a fi oferite lumii? De ce așteaptă biserica rămășiței să vină sfârșitul ca aceste lucruri să fie înțelese? De ce nu sunt apreciate acum „principiile regulilor Sale de guvernare,” pe baza faptelor descoperite în marea controversă?

Aceasta este dilema care confruntă Laodicea în aceste ore de tensiune și confuzie ale sfârșitului.